

13. maj 2019

FM 2019/118

Atassut

Siverth K. Heilmann

Følgende forespørgselsdebat til Inatsisartut, om hvordan man kan vende stagnerede beboede steder i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Jess Svane, Siumut)

Det er vores pligt at bevare og passe godt på den livsstil og kultur i bygderne og i mindre byer. Den hurtige udvikling spiller en stor rolle for vores livsstils og naturens store forandring.

Denne forespørgselsdebat er meget vigtig at causere i Inatsisartut, og vi skal tale om hvad vi skal sætte kurs for om beboelsesmåden i Grønland. Vi er ikke i tvivl om at følelsesmæssige ord vil blive brugt, og fra Atassut kan vi kun opfordre at vi alle skal være åben og vise respekt i denne debat.

Fra Atassut respekterer vi menneskets individualitet og frihed. Vi skal aldrig sige til folk hvor de skal bo henne. Menneskets bestemmer selv hvor de vil bosætte sig ifølge med sine muligheder, om de så vil bo i en bygd eller i byen. Vi mener ikke at vi har pligt til at kæmpe for de regioner med dalende befolkningstal, hvis der ikke er fundament til erhvervsmæssige grunde.

Det er vores pligt at give støtte og muligheder til enhver der vil udvikle erhvervsmæssigt, om de så bor i bygderne eller i byen i Grønland. Vi har også ansvar for at tjene det bedste til vores sundhedsvæsen, skoler og om vi så er i kommunen eller i Inatsisartut i hele Grønland.

Vi er et folk, vi vil til enden udvikle videre til de der kan udvikle videre i hele landet, vi vil ikke sætte grænse for bygder der vil udvikle videre. Det samme vil vi heller ikke sætte grænse for de byer der er under udvikling.

Fra Atassut vil vi reducere det mange små forhindringer der giver grænser under samhandel og eksport indenfor landet og udlandet, for at forbedre erhvervslivets vilkår hvor som helst. I denne debat er den uden tvivl mest vigtig er, de mange gode idéer til tiltrækning og viljen til modernisering under fiskeri og turisme ikke skal begrænses uanset hvad.

Vi minder vores forfædre med stor respekt og er stolt over at være Grønlændere. Vores forfædre levede jo selv med naturens magt og flyttede hvor fangsten er. Og i vore dage hvor som helst i verden, mobilitet med jobs og muligheder som gavner landet økonomisk og modernisering, gælder selvfølgelig også i vores land. Bare som eksempel kan man se på uden for Nuuk, som Aasiaat og Kullorsuaq med stigende befolkningstal.

Vi skal kunne skelne mellem det beslutninger der kan direkte give fordele og udvikling for borger og landet, og det andet som vi kan kalde for symbolpolitiske, det er at undgå beslutninger som kun

er bare til pynt. Det er jo ingen direkte gavn og bare oven i købet pynt for borgernes forebyggelse, arbejdsmarked og udvikling, eller måske kan ende med mere omkostninger.